

Ewa Christina Johansson

Spöktågets hemlighet

SPÖKTÅG

Hegas

Spöktågets hemlighet

Ewa Christina Johansson

Illustrationer Leon Remstedt

Hegas

Början

Det blir ingen marknad utan ett tivoli!

**På lördag är det marknad i stan.
Då kommer även Max tivoli på besök.**

Det finns på stora ängen vid infarten.

**Berg-och-dalbana. Spegellabyrint.
Radiobilar. Flera olika karuseller.**

Lyckohjul med fina vinster!

**Och för den modige ... spöktåg!
(som är hemsökt av ett riktigt spöke ...
om du har ögonen med dig kanske du får
syn på det)**

Välkomna till en spännande dag!

1. Stjärnvinsten

Det började med att Ida försvann.

Nej, det är inte riktigt sant.

Det började med att jag ville åka spöktåget, men det ville inte Ida.

Om vi inte gjort det, hade hon inte försvunnit och då hade pärlspöket ...

Men jag tar det från början.

Ida gillade tivolin. Hon gillade bara inte att åka karuseller. Särskilt inte spöktåget. Hon tyckte att det såg lite kusligt ut. Hon ville äta rosa sockervadd och vinna mjuka djur på lyckohjulet i stället. Och kanske åka i det knarriga pariserhjulet.

Jag tyckte att pariserhjulet såg mycket farligare ut än spöktåget. Tänk om någon skruv lossnade och vagnarna trillade ner? Så mycket som det knarrade och dundrade om det kunde man nog inte vara säker.

Spöktåget såg däremot mycket stadigt ut. Och kul.

– Det är ju ett jättelitet spöktåg, sa jag och åt upp de sista av mina popcorn.

De doftade smör och salt. Jag ångrade lite att jag hade köpt dem. Inte för att de inte var goda. Det var de. Men mina pengar hade tagit slut.

Det hade inte funnits så mycket kvar i plånboken som jag hade trott.

Nu hade jag inte pengar nog till det jag verkligen ville åka. Jag var så sugen på spöktåget att jag hade sparat det till sist. Väntat med den godaste karamellen.

Och så tog pengarna slut innan jag hann åka. Hur dum får man vara!

Fast min ganska snåla syster hade en hel del pengar kvar.

– Man åker in i ena änden och kommer ut i andra innan man hinner blinka, sa jag övertalande.

– Det är faktiskt inget farligt alls. Nästan larvigt, egentligen.

– Jag tycker inte om spöken, sa Ida bestämt.

Hon lade en guldtia på disken framför lyckohjulet. Siffran under myntet tändes. Nr 8. Idas lyckosiffra eftersom vi fyller år den åttonde.

Min syster tittade ivrigt på vinsterna. Hon hade säkert redan räknat ut vad hon ville vinna.

När Ida hade tagit upp tian ur sin lilla

väska hade hon tappat ytterligare en utan att märka det. Den låg i gräset framför hennes ena fot. Jag böjde mig ned och plockade upp den. En sekund funderade jag på att smyga ner den i min ficka, men jag är ju ärlig. Och den räckte ändå inte till en biljett till spöktåget. Istället lade jag tian på numret bredvid Idas. Nr 9. Det var ju trots allt hennes pengar och hon gillade att spela. Dessutom gav det mig en chans att stå kvar och tjata på henne.

Man får försöka slå många flugor i samma smäll!

– Du kan väl åka själv, sa Ida.

Hon släppte inte vinsterna med blicken.

– Klart jag kan, sa jag, men du missar ju allt roligt. Du kan inte komma hem och säga att du inte ens har åkt spöktåget!

Jag kunde åka hela kvällen alldeles

ensam om det var så. Men jag hade ju inte några pengar kvar. Om Ida åkte med kunde hon betala. För det var klart att hon ville bjuda sin snälla syster. Sin fattiga – men snälla syster.

Ida struntade i mig. Hon tittade på det stora hjulet som snurrade runt, runt. Till sist började det sakta in.

– Vinnare: nr 9! Det är en stjärnvinst, sa tjejen som skötte hjulet.

Ida stirrade på mig med stora ögon.

– Det är ju du, sa hon. Ella, du vann! En stjärnvinst! Då får du välja vad du vill!

Jag tittade på siffran och på hjulet. Det stämde faktiskt. Jag hade vunnit. Ida hade tydligen inte märkt att det var hennes tia jag spelat för. Hon sa inget om det i alla fall.

– Jaa ... sa jag och stirrade på raden

med vinster.

Det fanns mjuka djur och choklad. Lite godis gick ju alltid ner.

– Vad skulle du ha tagit? sa jag till Ida.

– Den lila draken, sa hon utan att tveka.

Det var en mjuk drake med gröna vingar och rund nos. Dessutom var den broderad med en massa små, glittrande pärlor i blått och grönt. Det var rena explosionen i färg. Den var inte särskilt fin, tyckte jag. Men Ida gillade den tydligen.

– Okej, vad väljer du? frågade tjejen bakom disken.

Hon tyckte väl att jag skulle bestämma mig och inte tveka.

– Den lila draken, sa jag och Ida suckade avundsjukt.

– Tänk om jag hade vunnit, sa hon. Du gillar ju inte ens drakar.

Jag tog draken och tryckte den i hennes famn.

– Du har vunnit, sa jag. Du får den.

– Får jag den? sa Ida förvånad.

Hon tindrade med ögonen och såg lyckligt på draken.

– Ja. På ett villkor, sa jag.

Ida såg med en gång lite misstänksam ut. Jag log väldigt rart och oskyldigt. Det kan jag göra när jag försöker. Fast lite jobbigt är det.

– Vad är det för villkor? frågade hon.

– Att du följer med och åker spöktåget, sa jag glatt.

2. Nu kör vi!

Ida såg sig nervöst omkring. I famnen kramade hon draken. Alla de små pärlorna glittrade mot mig.

Jag hade lite dåligt samvete för att jag hade lurat med mig Ida.

Men bara väldigt lite.

På sitt sätt var det ju snarare en god gärning att tvinga henne att åka något och inte bara spela. Hon skulle säkert tacka mig efteråt!

– Är det bara vi som ska åka? undrade Ida.
Hon böjde sig åt alla håll för att kunna se.
De andra vagnarna som gått iväg hade

En marknad. Ett tivoli. Ett hemsökt spöktåg...

Ella ser fram emot tivolit men är egentligen bara intresserad av en sak: Spöktåget. Men hur ska hon kunna övertala sin tvillingsyster Ida att hänga med? Ida som hatar spöktåg och bara gillar gosedjur.

Ella får som hon vill. Men inte anar hon att Ida kommer att försvinna. Och att hon själv ska träffa på ett riktigt spöke – som inte kan få ro förrän hon fått det hon vill ha...

Vill du veta en hemlighet? Det finns sju böcker till om Ella:

Tavlans hemlighet, Kortets hemlighet, Spegelns hemlighet, Korpens hemlighet, Nyckelns hemlighet, Sländans hemlighet och Spindelns hemlighet.

Art nr 434162

ISBN 978-91-7543-416-2

9 789175 434162

www.hegas.se